

ledes det var gaaet med Musikken; han kunde slet ikke taale den eller taale selv at gjøre den, uagtet han tidligere har kunnet taale Stortrommen og endogsaa har trakteret den selv. Jeg hører, at han nu ogsaa i en anden Henseende har udviklet sig i Retning af det Finere, og det kan jeg naturligvis ikke Andet end paastaa. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at hvis man ser det ærede Medlems Taler efter, de mærkværdige Taler, som han har holdt i de sidste 15 Aar, saa skulde jeg tro, at ikke noget Medlem har lænket det sproglige Niveau dnhvere end det ærede Medlem. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem har Anledning til at være fornem; jeg vil dertil sige: „Stil dig et saa helligt Aar, vi kjende dig Jupitermand!“

Formanden (Høgsbro): Det var ønskeligt, at disse personlige Bemærkninger maatte faae Ende.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Bøffen: Jeg tillader mig, at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling, indtil Finantsloven for Finantsaaret fra 1ste April 1889 til 31te Marts 1890 er given.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3091).

Formanden (Høgsbro): I det Forhandlingen derom aabnes, maa jeg, ligesom Tilfældet var den 22de Oktober forrige Aar, bemærke, at den foreløbige Lov af 1ste April 1889 allerede er forfattet her i Thinget, men at dette ikke kan være til Hinder for, at dette foreliggende Forslag til en Bevillings-

Lov tages til Behandling. Jeg sætter altsaa Sagen under Forhandling.

Solfstein: Da der jo er Enighed i Oppositionen om, at det nu foreliggende Lovforslag ikke er den provisoriske Lov, men udelukkende er Forslag til en midlertidig Finantslov — og denne Enighed er jo konstatet ved Forhandlingerne her i Efteraaret — antager jeg ikke, at jeg behøver at komme ind paa en nærmere Baaavising af dette Lovforslags Karakter eller af Maaden, hvorpaa det bør behandles, men skal kortelig indskrænke mig til at anbefale, at man følger den samme Fremgangsmaade, som Oppositionen her enstemmig i 1887 fulgte, nemlig at lade Lovforslaget gaa over til 2den Behandling og derpaa til Udvalg.

Vorsgaard: Jeg tror ogsaa, at der ikke er Anledning til en større Forhandling om denne Sag, da den jo gjentagne Gange har været for og sidst i afvigte Efteraar. Jeg kan dog ikke være enig i den Betragtning, som nylig blev gjort gjældende, det forekommer mig, at vi — forøvrigt i Overensstemmelse med det ærede Medlems Betragtning for nogle Aar siden — bør gaa en anden Vej. Det er jo ret naturligt, at den første Realitetsafstemning, vi skulle gaa til her i Thinget, er angaaende den provisoriske Finantslov, det stærkeste og skarpeste Udtryk for det Regjeringsystem, vi have, det er ganske naturligt, efter at Regjeringen er bleven skuffet i sine Forventninger til Valgene, at den nu vil føle dette Thing paa Tænderne med Hensyn til det Hovedspørgsmaal, der ligger Thinget og Regjeringen imellem. Det forekommer mig naturligt, at Regjeringen vil høre, om der endnu er samme personlige Stemning lige overfor det foreliggende Afskuffe, som der har været tidligere, eller om Valgene i nogen Grad skulde have forandret Thingets Opfattelse deraf. Dette, at det skulde være en midlertidig Finantslov, som vi ikke burde slaa ihjel i Henhold til den Stilling, Thinget tidligere har indtaget, tror jeg ikke er tilstrækkeligt. Det, der foreligger her, er et Udtryk for hele det provisoriske System, og det forekommer mig, at hvis man gjør Alvor af den Tale at ville gjøre skarp Front mod Provisoriet, saa bør man, naar det møder i sin skarpeste Skikkelse, netop vise, om man har nogen Front eller ikke. Jeg vil foreslaa, at man gjentager den Dagsorden, som blev vedtagen her i afvigte Oktober Maaned (Berg: Den blev ikke vedtagen!) Nei, som blev stillet her. Jeg vil altsaa stille dette Forslag og med den høitærede Formands Tilladelse oplæse disse Aar Vinter: